

"או"ם של קדושה"

סקירה מרתקת על סדרת מאורעות שמימיים שערך כ"ק אדמו"ר
בשמיני עצרת ושמח"ת תשל"א - בהם מינה הרבי או"ם של קדושה.

הסקירה נכתבה על ידי חבר המערכת
לרגל מלוא "ארבעים שנה" למאורעות המיוחדים.

הג הסוכות

בתחילת חודש תשרי תשל"א כבר היו שמועות, שבאותה שנה לא יתועד כ"ק אדמו"ר בסוכה. הנהגה זו שהיתה מתקיימת מידי שנה בשנה במשך עשרים שנה, עם נטילת ידיים לסעודה, בסוכה הגדולה שבחצר 770 היתה אמורה להיפסק. זאת עקב מה שקרה אשתקד, כשהקהל גדל, והצפיפות בסוכה היתה איומה והדחיפות הגדולות גרמו לכך שכמה אנשים נפלו ואז ר' יהודה קלמן מארלאוו שבר את רגלו.

ובמוצאי יום הכיפורים לאחרי הסעודה, כבר לא היו בגדר דשמועות בעלמא. כי כשנכנס הרב חודקוב הודיע לו כ"ק אדמו"ר שהשנה לא יתועד מצד הצפיפות הגדולה וסיבות של פיקוח נפש.

למחרת ביום י"א תשרי לאחר תפילת מנחה, ניגשו כמה מהאורחים וגם חברי 'ועד המסדר' וביקשו מכ"ק אדמו"ר שיתועד. אך כ"ק אדמו"ר סירב באומרו שהיות שקשור עם פקו"נ ממש, אין ביכולתו (לקחת על אחריותו) לערוך בסוכה התועדות.

גם בערב סוכות, כאשר נכנסו אל הקודש פנימה, למסור לכ"ק אדמו"ר את האתרוגים מכפר חב"ד, ניגש ר' שמואל חפר, ואמר שהיות שחוצפא יסג"י וחוצפא כלפי שמיא מעליא לכן מבקש הוא שכ"ק אדמו"ר יתועד בסוכות. כ"ק אדמו"ר ענה לו, ברצינות, שעל-פי שולחן-ערוך אסור לו לערוך התועדות במקום סכנה, והשולחן-ערוך של כ"ק אדמו"ר הוא אותו שולחן-ערוך שלהם. והיות ויש בזה משום סכנת-נפשות – הרי על-פי דין, אפילו

ספק וספק-ספיקא לחומרא, וממילא לא יתקיים שם שום התועדות בנוכחות של כ"ק אדמו"ר.

כך נשאר המצב עד לילה הב' של סוכות. לאחר תפילת מעריב כ"ק אדמו"ר עלה ליכנס לחדרו הק' אך לא מצאו את המפתח. כ"ק אדמו"ר חיפש בכל המקומות... אך המפתח איננו. כ"ק אדמו"ר אמר שיקראו לר' ישראל שם-טוב ולבקש ממנו להיכנס בתוך חדרו הק' דרך החלון. כשפתח לכ"ק אדמו"ר את הדלת אמר לו כ"ק אדמו"ר "ישר כחי" כמ"פ. לאחי' נכנס הרב חדוקוב, וכשיצא כמה דקות לאחרי זה, הודיע בשם כ"ק אדמו"ר שמחר בזמן הרגיל להתועדות – יהיה מאמר בבית-המדרש.

לא כולם שמעו מהרב חדוקוב, והיה קצת בלבול בהבנת הדברים. אנשים לא הבינו איפה תתקיים ההתועדות, הרי בלויבאוויטש נוהגים להחמיר אפילו על שתיית מים מחוץ לסוכה וכש"כ מלנטול ידיים לסעודה. אבל עד מהרה נודע ש"ההתועדות" תהיה פשוט בבית הכנסת, ובאשר לנטילת ידיים לסעודה ואמירת לחיים, - אמר כ"ק אדמו"ר שההתועדות הזו תהיה "אויף טרוקען" [על יבש].

התועדות הג הסוכות

בליל ג' דחגה"ס בערב, נכנס כ"ק אדמו"ר לבית-המדרש וצוה לנגן את ניגון ג' תנועות של הבעל-שם-טוב, הרב המגיד ואדמו"ר הזקן, ושינגנו את זה ג' פעמים. אחר-כך ניגנו את הניגון שלפני דא"ח, ואז התחיל לומר את המאמר, על הפסוק "הללו את הוי' כל גוים".

הודיע על אמירת המאמר – חשבו שיהיה רק מאמר. בתחילה דיבר בהרחבה על ההשפעה שהקרכת שבעים פרים בבית המקדש משפיעה על השרים של שבעים אומות העולם, ובהמשך גילה בפני הציבור שבדברו על הדברים הללו כפי שהם ברוחניות הוא מתכוון במפורש למה שקורה עם אומות העולם ויחסם לבני ישראל באותו ימים – כינוסם של מנהיגי המדינות בעצרת הכללית של האו"ם, לציון עשרים וחמש שנה לייסוד הארגון, שנערכת דווקא בימי חג הסוכות.

ואמר:

"כל דבר הוא בהשגחה פרטית, כמבואר בחסידות, אך לא תמיד רואים זאת בגלוי, אבל לפעמים הדבר נראה בגלוי.. רואים שכאשר היה צורך לאסוף יחד באי-כוח של כל האומות, שבעים האומות, באו"ם, הם קבעו זאת לחג הסוכות.

הם אמנם לא התכוונו שזה יחול בחג הסוכות, ועל אחת כמה וכמה שלפני עשרים וחמש שנה, הם לא חישובו שהשנה זה יחול בחג הסוכות (ובפרט שהרי הם אינם בעלי בחירה), אבל כל דבר שקורה בעולם הוא בהשגחה פרטית ו"אע"ג דאיהו לא חזי, מזלייהו חזי" ואסיפת הבאי-כוח של כל האומות מתקיימת בחג הסוכות, שאז קוראים בהפטרת היום הראשון "ואספתי את כל הגויים וגו'", והדבר קשור בכך שבסוכות הקריבו שבעים פרים כנגד שבעים האומות".

וכאן כ"ק אדמו"ר הוסיף וקבע שכל השבעים האומות ייכנעו בפני עם ישראל וניתן היה לראות בבירור כיצד הוא מקדים רפואה למכה:

במאמר דיבר כ"ק אדמו"ר בענין החיות שהגויים מקבלים מצד הקדושה, ושגם החיות הזאת תתברר ותתעלה, וציטט מהפטרת החג – "ויצא ה' ונחלם בגויים ההם וגו'" ומהמשך ההפטרה על המשפט שהקב"ה יעשה בגויים לעתיד לבוא, והדגיש את הקשר לחג הסוכות שבו מקריבים על גבי המזבח שבעים פרים כנגד שבעים אומות העולם. וסיים את המאמר בברכות מיוחדות לגאולה "...ועד ל"ישמחת עולם על ראשם" בביאת משיח צדקנו אשר ילחם מלחמת ה' ויצליח ושמתי מעיר לגל, שתבטל מלכות דקליפה, מחורבנה של צור תיבנה ירושלים עיה"ק ויבנה מקדש במקומו במהרה בימינו אמנ!"

לאחר גמירת מאמר זה, - בענין ביטולו של מלכות הגויים ובפרט הברכה בסופו שהיו בדיוק באותו סגנון כמו בראש השנה, שבת תשובה ווא"י תשרי, כבר קלטו החסידים וכל מי שהורגל בסדרי ההנהגה בהתוועדויות של כ"ק אדמו"ר שיש כאן משהו מיוחד ו"גילוי" לא שגרת. ראשית תמיד כ"ק אדמו"ר פותח בשיחות והמאמר הוא באמצע, ושנית, הדיבור המתחיל של המאמר היה הוכחה שכ"ק אדמו"ר ממשיך בפעולות השמימיות שהתחילו בראש השנה שמטרתן לבטל את קליפות הגויים ולכלות את מלכות הרשעה.

אך ההפתעה האמיתית היתה כשלאחר המאמר וניגן שמחה, השמיע כ"ק אדמו"ר שתי שיחות קודש. כיון שלאחר שכ"ק אדמו"ר הודיע שלא תהיה התוועדות בסוכה – חשבו שלא תהיה כלל התוועדות, וגם לאחר שכ"ק אדמו"ר

להיות הזלעו"ז ושבני"י גם יעשו כינוסים. ולהראות בזה שאנחנו הבע"ב האמיתיים על העולם:

"הם עשו כינוס – הנה ראשית צריכים יהודים לעשות כינוס של קדושה לכל לראש ליד הכותל המערבי, שריד בית מקדשינו וכו', ובפרט שבין הבאים לכותל המערבי יש יהודים שמגיעים ממדינות שונות מהרבה "גויים" והרבה "אומים" ועוסקים בתורה ובתפילה ומדברים אודות דברים טובים ועניני חג הסוכות, הרי על ידי כינוס זה אפשר להפוך את כל האו"ם לטובה!

ולא רק ליד הכותל המערבי, אלא גם כאן בחוץ לארץ יש לערוך כינוסים של יהודים (ובמיוחד כאלה שבאים מ"גויים" ומ"אומים" רבים), שיהיו ה"לעומת זה" של כינוס שלהם.

יש לעשות זאת בכל מקום שנמצא יהודי, ובפרט כאן, בעיר שבה מתקיים הכינוס שלהם, ועד"ז בכל מקום ומקום, ואפילו אם יש שם רק יהודי אחד, די בכך כדי לברר את העיר, כלשון רז"ל "אחד מכם גולה לברבריה ואחד מכם גולה לסמטריה" – שכאשר יש לברר את כל האומות, די ב"אחד מכם", שיהיה שם יהודי אחד והוא פועל שהשר של אותה מדינה יתבטל!

"הרי הכינוס שלהם איננו כינוס של צדיקים גמורים, במילא הם עלולים לדבר 'מי יודע מה'.. ועל זה שואל דוד המלך: "למה רגשו גויים ולאומים יהגו וגו' על ה' ועל משיחו", לכן, הקב"ה דאג מראש שהם יתכנסו בחג הסוכות, כאשר מקריבים את השבעים הפרים כנגד שבעים האומות, שעל ידי כך נמשכות כל ההשפעות לשבעים השרים שלמעלה, ועל ידם לשבעים האומות, ושבעים השרים שלמעלה הרי רואים איך הם מקבלים את כל הענינים שלהם מבני ישראל, וזה פועל שהשרים יכנעו לבני ישראל, שהרי הטבע הוא שכאשר מקבלים ממישהו מתבטלים אליו.

במילא, מאחר ששבעים השרים שלמעלה רואים כיצד כל הענינים מגיעים אליהם מבני ישראל, הם נכנעים לבני ישראל, וזה פועל גם על שבעים האומות כאן למטה, שיתבטלו לבני ישראל, ואע"ג דאיהו לא חזי, מזלייהו חזי שלא ימציאו על בני ישראל ענינים בלתי רצויים..."

כ"ק אדמו"ר המשיך ואמר כי שומעי הדברים עלולים לשאול כל אחד את עצמו – אבל מה אני יכול לעשות? והמשיך ופירט הוראה מעשית לכל אחד ואחד באומרו שכמו שאומות העולם ומנהיגם עושים "כינוסים" (באו"ם), כמו"כ צריך

צריכים להתכנס בימי חג הסוכות, ולעסוק בהלכות החג, וע"י שמקיימים מצות לולב, ופועלים שגם הזולת יעשה זאת, מנענעים כל העולם כולו, כיון שלולב מורה על הנצחון של ישראל במשפט..."

אחרי שדיבר על הכנעת כל האומות בפני בני ישראל ועל עריכת הכינוסים של בני ישראל פנה כ"ק אדמו"ר לכמה מנציגי ארץ ישראל באו"ם שנכחו באותו התוועדות והזכיר להם שכיהודים חובתם לעסוק בעצמם בענייני החג ושלא ישתתפו בישיבות שמתקיימים בימי שבת ויום טוב.

בהמשך ההתוועדות המיוחדת הזו, שבה כ"ק אדמו"ר הכניע את שרי האומות לעין כל, כ"ק אדמו"ר הדגיש שוב את ההוראות למעשה ולבסוף סיכם:

"ובכללות העניין, כבר בהביר דוד המלך למה רגשו גויים ולאומים יהגו וגו' ומיד נעשה יושב בשמים ה' ישחק ה' ילעג למו, והקב"ה מבטלם לגמרי!"

המשך השיחה היה מכוון שוב כלפי ציבור החסידים. היה נראה שכ"ק אדמו"ר מצידו כבר יסידר את כל העניינים עם אומות העולם ושריהם, ועכשיו הוא דורש מהתמימים ואנ"ש לעשות את חלקם במשימה הזו, תוך שהוא מגלה טפח מחשיבותו המיוחדת של המאמר "הללו את ה' כל גויים", כאשר בענותנותו המופלאה איננו מייחס את הדברים לעצמו, אלא מציין ש"חזרו מאמר של אדמו"ר הזקן" וקושר את כל ה"דיבורים הרוחניים וכבושיים" להנשיאים שלפניו ועד למשה רבינו.

וכך אמר:

"אחד מטעמי ההתוועדות הוא למסור לרבים עניין זה, נוסף לכך שבעת ההתוועדות מתאספים יהודים מכמה וכמה "אומות" ו"גויים", לשמוע דבר תורה, דבר תורה של כ"ק אדמו"רים, ושלפניהם, מתורה שבעל פה, ועד תורת משה רבינו בתורה שבכתב וכן את חזרת המאמר שפתח במילים "הללו את ה' כל גויים" – שדן אודות הקרבת שבעים פרים וההשפעה על אומות העולם – שמיוסד על מאמרי רבותינו נשיאינו.

ובמילא הנה גם בימי חג הסוכות ילמדו מאמר זה וזה ימשיך "הללו את ה' כל גויים", והם יראו שכל ההשפעות שלהם נמשכים מישראל וכבר הגיע הזמן שגויים ידעו באופן ברור שכל ענייניהם הם בשביל יהודים, במילא צריכים להיות בטלים ליהודים ולדבר עליהם רק דברים טובים...".

אחרי השיחה הארוכה על האו"ם, ניגנו עוד ניגון, והמשיך כ"ק אדמו"ר בשיחה נוספת – ביאור בנגלה על המשנה ראשונה בפרק ג' דמסכת סוכה.

מיד עם סיום ההתוועדות ותפילת מעריב בצאת החג, העלו בכתב "הנחה" מהשיחות. את ההנחה של המאמר המיוחד הכניסו לכ"ק אדמו"ר, והואיל להגיה אותה. בימי חול המועד כשהלכו התמימים ואנ"ש במבצעים חזרו שוב ושוב על המאמר המופלא.

רוח של התרגשות גדולה שהה אז ב'770 והיות ולאחרי שדיבר כ"ק אדמו"ר איך שבנ"י הם הבע"ב על כל העולם ובחשיבות של כינוסים, החליטו להיות ומחר ביום א' דחוו"מ מתקיים הכינוס השנתי של צא"ח, יעשו כינוס עולמי ושישתתפו

בעלי בתים על העולם

כשנכס כ"ק אדמו"ר להקפות התחיל לנגן את ניגון ההקפות לאביו ז"ל, ואת סדר הקפות דשמיני עצרת התחילו כרגיל, וכיבדו את כל האורחים בהפסוקים של אתה הראת. לאתה הראת הב' התחיל לנגן אתה בחרתנו ולא אתה הראת הג' הניגון "כי אלוקים יושיע ציון". ולאחרי הפעם הג' התחיל לנגן "פרזות תשב ירושלים".

לפני ההקפות הורה כ"ק אדמו"ר להוציא את הספר-תורה של משיח בלי הכתר ושהשי"ץ של כל הקפה יחזיק אותו משך הפסוקים, ושלאחרי הפסוקים עד ההקפה הבאה יחזירו את הספר תורה לארון קודש. כ"ק אדמו"ר שליטי"א בעצמו השגיח על-זה ממקומו.

לאח"י היה הקפות, את ההקפה הראשונה כיבדו כ"ק אדמו"ר. אך לפני הקפה הרביעית קרא כ"ק אדמו"ר להמכריז – ר' משה פנחס כ"ץ ואמר לו שהוא בעצמו ינהיג את ההקפה הרביעית.

וצוה כ"ק אדמו"ר להכריז שהיות ונאמר "יצב גבולות עמים למספר בני ישראל" – לכן יכבדו כעת בעלי-בתים מהמדינות. והיות שהכל צריך להיות על-פי תורה, לכן, יהיו כאלה שיש להם סמיכה או ראשי-ישיבות. וצוה להכריז שפלוני בן פלוני הוא בעל-הבית של מדינה זו וכו'.

ואלו שמותם: הרב **חיים-שלום סגל** – ארץ-הקודש. הרב **יהודה קולאשר** – רוסיה. הרב **חיים מרדכי אייזיק חודקוב** – המדינות הלטביות ופינלנד. כאשר חיפשו מישהו להיות בע"ב על מצרים ולא מצוא, פנה כ"ק אדמו"ר להרש"ג באומר "לכאורה האסטו אמאל דורכגעניינגען

נציגים מכל המדינות בכל העולם כולו מהאורחים שהגיעו לחצרות קדשינו לחודש החגים. ושנציגים אלו יהיו בע"ב איש איש על מדינתו ושיקבעו איך ומה צריך להתרחש במדינתו.

וכך הוה, בהכינוס, הבע"ב דא"י הכריז שהיות והוא בע"ב על ארה"ק הוא פוסק שהגזרה האיומה של מיהו יהודי יתבטל, ושלא יתנו את השטחים בידי הערבים ימ"ש. לאח"י דיבר הנציג מרוסיה, ואמר שצריכים לגאול את כל היהודים הנמצאים מאחורי מסך הברזל, ושכל אלו הנמצאים שם יתאפשרו לקיים תורה ומצוות מתוך מנוחה. כמו"כ דיברו עוד כמה נציגים מכו"כ מדינות. כל הכינוס היה בשיא הרצינות, ואף היו שמועות שכ"ק אדמו"ר מרוצה מתוכנית הכינוס ולכן היה זה ענין אמיתי היות והיא בכוחו של כ"ק אדמו"ר. כל המשתתפים היו מאד "אויפגעהובן" ומעולם לא היה כינוס צא"ח כמוהו.

לאחרי מעשה אכן נודע שבנוגע לכינוס של צעירי אגודת חב"ד, מסר כ"ק אדמו"ר לרב חדוקוב, אשר כל א' מהבאי-כוח יהיה לא רק נציג מהמדינה ממנה בא, אלא הבעל-הבית! כן נודע שביקש ממנו כ"ק אדמו"ר שימסור להרה"ח ר' בנימין אליהו גורודצקי שהוא ייצג את המדינות שאין להם נציג כאן.

אם מישהו חשב שבהגילויים המופתעים בימי החג עד כה סיים כ"ק אדמו"ר את המלאכה של "לענע את העולם" ולבטל את השרים של אומות העולם, באו האירועים של שמיני עצרת ושמחת תורה והוסיפו כהנה וכהנה, וכדלקמן.

כשכ"ק אדמו"ר עודד בידיו הק' בחוזה ובהגברת השירה. ההקפה הזו, שלעולם לא תישכח ולא תמוש מעיניהם ומליבם של כל אלו שזכו להיות נוכחים בה, נמשכה שעה ארוכה, כאשר כ"ק אדמו"ר בעצמו רוקד בכל כוחו עם הניגון "עוצו עצה ותופר", ומעודד בידו הק' בחוזה רב את השירה והריקודים של הקהל, והכל בהתלהבות עצומה – מחזה נדיר אפילו בשמיני עצרת ושמחת תורה. לא רק הציבור הענק שר ורקד ויצא מגדרו, אלא אפשר לומר שגם כותלי בית הכנסת הזדעזעו!

אסיפת האו"ם

כצפוי, המשך החג של שמיני עצרת עמד כולו בסימן האירועים השמימיים המרטיטים של ההקפות. בעקבות זאת, העלה רעיון לערוך אסיפה מיוחדת של כל הרבנים הבעלי-בתיים. באסיפה החליטו כל המשתתפים, כי מאחר שהם נתמנו לבעלי בתיים, איש איש על מדינתו, מכוחו של כ"ק אדמו"ר שמינה אותם, אם כן כ"ק אדמו"ר הוא המנהיג והבעל בית של כל העולם.

ביום שמיני עצרת אחר הצהריים, כשכ"ק אדמו"ר חזר מביתו לפני תפילת מנחה, נעמדו ליד "גן עדן התחתון" הנציגים באי-כוח מהמדינות הגדולות, רוסיה, אנגלי, צרפת וארה"ב והבעל הבית של ארץ ישראל, הרב חיים שלום סגל התבקש על ידם למסור לרבי את החלטתם שבאסיפה המיוחדת – "שבכוח זה שהתמנו הם כבאי-כוח המדינות הם ממנים את כ"ק אדמו"ר כ"בעל הבית על

מצרים מיטן שווער" [=לכאורה עברת פעם דרך מצרים עם חמינו], כשנענה בחיוב עשה אותו כ"ק אדמו"ר כבע"ב ממצרים. הרב **שמואל לויטין** – ארצות-הברית. הרב **יוסף גולדברג** – צרפת. כשאמר שהרב **בן-ציון שם-טוב** הוא הבע"ב של אנגליה, אמר מישהו שרבעש"ט אינו מכתן כרב, אך כ"ק אדמו"ר אמר שלוקח אותו על אחריותו. הרב **בנימין אליהו גורודצקי** – מדינות אירופה שאין להם בא-כוח. הרב **אבא פליסקין** – אוסטרליה. הרב **צבי חיטריק** – בראזיל. הרב **יצחק ידגר** – עירק. הרב **זכרי' גורי** – תימן. הרב **אברהם יצחק גליק** – גרמניה. הרב **יוסף ווינברג** – דרום-אפריקה. הרב **רפאל טאווייל** – ארגנטינה. הרב **יצחק הענדל** – קנדה. הרב **יהודה לייב רסקין** – מרוקו וטוניס. הרב **אברהם אזדבא** – דנמרק. הרב **זלמן אבלסקי** – נתמנה לבע"ב על מדינת רומניה, אך היות שהוא בעצמו לא היה ב70, אמר כ"ק אדמו"ר שבנו יוסף יצחק אבלסקי ילך במקומו. והרב **משה פנחס כץ** – פולין.

וצוה להכריז שוב שנאמר "יצב גבולות עמים למספר בני-ישראל", והכריז שהם הבעלי-בתיים על המדינות על-פי דין תורה.

אחרי הקדמה הזו, בה ראו כולם איך כ"ק אדמו"ר ממש כובש את העולם ועושה את התורה ויהדות כבעלי בתיים על העולם – ההתרגשות וההתלהבות של הקהל הגדול עלתה לגבהים חדשים וכשההקפה התחילה, לאחר שכ"ק אדמו"ר נתן את האות כשהתחיל בעצמו את הניגון "עוצו עצה ותופר" בהתרגשות גדולה, וכל הקהל נגנו ביחד בחיות גדולה למשך זמן ערוך

לפנינו מכתב מיוחד שכתב גיסא דבי נשיאה וחדב"י הרשי"ג ע"ה אל גיסו כ"ק אדמו"ר זי"ע.

במכתב שנכתב בתאריך כ"ז תשרי תשל"א הוא מבטא את רגשותיו על מאורע האו"ם שערך הרבי, בה מינהו הרבי, כאמור, ל'שר' על מצרים.

וזה לשון המכתב:

"כ"ז תשרי תשל"א

כ"ק גיסי אדמו"ר שליט"א

שלום וברכה:

בעמדי תחת הרושם של ימי החג אני רוצה ראשית כל להביע רגשי לבבי. נזכרתי אשר בחייו של אדמו"ר נ"ע בעלמא דין תיכף אחר התוועדות הנה כ"ק מו"ח אדמו"ר זצ"ל שלח מכתב לידידו עוז ה"ה דודי ר' שמואל נ"ע גורארי' וכתב שהי' התגלות אלקית במוחש.

כה הימי החג וע"י ההאצלה של שיחות קודש שנאמרו ע"י כ"ק גיסי אדמו"ר שליט"א בעת ההתוועדויות, ובפרט בעת ההתוועדות של ליל ש"ת קודם ההקפות עשו רושם עז והתרוממות הרוח אשר אין לשער על הקהל הגדול – בלי ע"ה שהשתתפו, ועל לשון החסידות "האט דאס זיין אויפגעהויבן א טפח העכער [=זה הגביה אותם טפח גבוה יותר]. השי"ת יברכנו באריכות ימים ושנים טובות, ושנהי' ביחד עוד רבות בשנים, ונזכה שכ"ק גיסי אדמו"ר שליט"א יוליכנו לקבל פני משיח צדקנו בב"א.

אולם כאשר מעברים מימות החג לימות החול קשה מאד להתאתם לזה, ויהא רעוא מקדם אבוהון דבשמיא שיקויים בנו מה שאמר כ"ק גיסי אדמו"ר שליט"א בברכתו הק' בערב יום הקדוש אחר תפלת המנחה "זאלן זיין אלע ענינים אין אן אופן פון כל מלאכתך עשוי", און דאס וואס אידן האבן א טרחה הכי קלה וועט אנגענומען ווערן למעלה אזוי ווי עס דארף אנגענומען ווערן, אלס א דבר גדול ועצום עד כי גדל מאד". [=שכל הענינים יהיו באופן של כל מלאכתך עשויה ומה שלבני ישראל יש טרחה הכי קלה יתקבל למעלה כפי שצריך להתקבל, כדבר גדול ונפלא ועצום עד כי גדול מאד"].

העולם". כ"ק אדמו"ר חייד ואמר: איר ווארפט שוין גלייד צוריק די בעה"ב'קייט, וואס האט איר אופגעטאן מיט דעם, איר גיבען מיר צוריק מיין בעה"ב'קייט [אתם כבר משליכים את הבעלות בחזרה]?! אך לאחר זה המשיך ואמר שארץ ישראל שייכת לעם ישראל וכו', ושהיהודים ברוסיא יגאלו משם בקרוב ושאלו שנמצאים שם יתאפשרו לקיים תומ"צ מתוך מנוחה. ע"ז ענה כ"ק אדמו"ר "מתוך הרחבה!". לאחר שאל כ"ק אדמו"ר אם היה מניין בעת האסיפה.

ביום שכה, גם תפילת מנחה היתה מאורע יוצא מן הכלל. עם כניסתו של כ"ק אדמו"ר לבית הכנסת הקטן למנחה, הורא כ"ק אדמו"ר לשיר ניגון שמת. הנוכחים פתחו מיד בשיר של שמחת תורה ו.. עד מהרה השיר הוביל לריקוד נלהב. ואז, להפתעת הכל, כ"ק אדמו"ר ניגש לדלת האמצעית של ביהכ"ס ורמז לאלה שהגיעו רק עכשיו, שגם הם ייכנסו פנימה וישתתפו בריקוד. גם לאחר שהללו נכנסו, כ"ק אדמו"ר לא חזר ונכנס לביהכ"ס, אלא עמד במשך זמן מה והמתין שחסידים נוספים יבואו וייכנסו פנימה להשתתף בריקוד...

"ארבעת הגדולים"

גם בהתוועדות של ליל שמחת תורה המשיך ל'סדר את הענינים באו"ם באופן שמימי מופלא. בתחילה התייחס לכך שהגויים והלאומים "רגשו" על ה' ועל משיחו ובכוונתם לנתק, ח"ו, מבני ישראל את חוטי הציצית ואת רצועות התפילין – "ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו

עבותימו", אבל ליהודי אין ממה לחשוש כי "יושב בשמים ישחק" מהמחשבות הללו.

ועכשיו באה עוד הפתעה גדולה, כאשר לאחר סיום השיחה הזו שאל כ"ק אדמו"ר פתאום: "וואו זיינען מיינע ביג פאר?" [היכן הם 'ארבעת גדולים שלי']?

משמעות הדברים היא שבין כל המדינות החברות באו"ם, יש מעמד מיוחד לארבע מדינות גדולות – ארצות הברית, רוסיא, אנגלי' וצרפת, והן נקראות 'ארבע הגדולים'. ובכן, כ"ק אדמו"ר קרא אליו את הרבנים החסידים שנתמנו 'בעלי בתים' על ארבע המדינות הגדולות הללו. כאשר הם נגשו, כ"ק אדמו"ר נתן להם בקבוקי משקה לחלק לציבור, גם לבעה"ב דארץ ישראל נתן כ"ק אדמו"ר בקבוק ואמר לו לחלקה בין המסובים כאן, ושיהיה ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, גם נתן לו כ"ק אדמו"ר המזונות על-מנת לחלק בעזרת-נשים. מה שמעניין הוא, שאלו הם אותם חסידים שעמדו ביום ליד חדרו הק' של כ"ק אדמו"ר להודיע לו על החלטת האסיפה – שכ"ק אדמו"ר הוא הבעל הבית על כל העולם!

אחר-כך עמד ואמר שהסדר הוא שאחר הישיבה שלה "ביגפאר", [ארבע הגדולים] קוראים גם לשאר החברים, ולכן קרא לכולם ואמר להם לומר לחיים! לאחר שכל החסידים שנתמנו 'בעלי בתים' אמרו לחיים, עמד כ"ק אדמו"ר מלוא קומתו ואמר את הדברים המופלאים הבאים כשכל הקהל עומד משתאה ונפעם:

"הסדר באו"ם הוא שלאחר שישנם ה"ביג פאר", וה"טשערמאן" [היו"ר] עם כל המדינות, עושים הצבעה ובחירות,

ואם כולם מחליטים פה אחד בלי יוצא מן הכלל, "יונאנעמאס", אז כן יקום.

במילא יחליטו עתה כולם ביחד שישראל אמת ותורה אמת וה' אלוקים אמת ואמת ה' לעולם. ותהיה החלטה שכל מה שיש בעולם יתנהג על פי תורת אמת וכל אלו שמסכימים על זה יאמרו "לחיים" ביחד!!!

כל הקהל כולו ענו ואמרו "לחיים" וכ"ק אדמו"ר התחיל לנגן ניגון שמח, וכולם שרו יחד. כשהפסיקו לנגן הכריז, בעדו עומד:

"הסדר אצלם באו"ם הוא, שאחרי אסיפה והחלטות הולכים לתיאטרון, והיות שכך מתנהגים, מסתמא יש לזה שורש בקדושה, וכיון שכאן הוא ה"לעומת זה" של הכינוס שלהם, יעשו כך גם כאן אך היות שכאן אין שייך כ"ז וגם אין זמן – לכן לזה הצעתי שמישהו ("זאל זיך גוט זיך איבערקולען") יעשה "קולע" טוב ובזה ("וועט מען יוצא זיין טיאטער") יצאו ידי חובת תיאטרון."

הבעל הבית של מדינת אנגליה, הרה"ח ר' בן ציון שם-טוב, עשה "קוליע" ואמר

לו כ"ק אדמו"ר בשביעת רצון: "זה יוציא את כל העולם כולו!!".

אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר, בעודו עומד:

"לכאורה למה צריכים כל העניין של "רגשו גויים ולאומים" וכו', אשר כתוצאה מזה נאלצים לערוך הצבעה של כל המדינות וכן את עניין התיאטרון, הרי הקב"ה היה יכול לעשות כל זאת בלי שום השתדלות מצידנו?"

אלא שדוד המלך ממשיך ואומר: "שאל ממני ואתנה גויים נחלתך ואחזותך אפסי ארץ", הקב"ה רוצה שיבקשו ממנו "שאל ממני". ויכולים לתבוע מהקב"ה שיעשה כ"ז בעצמו – אם יהודי לומד תורה ומקיים מצות וישן כפי שיהודי צריך לישון אזי מצבו הוא כפי שאמר חזקי' המלך שעשה הכל ויותר מזה אינו יכול – "אני אין בי כוח וכו' אני ישן על מיטתי ואתה עושה". ובימי חזקי' ביקש הקב"ה לעשות חזקי' מלך המשיח אבל הדור לא הי' ראוי אבל עתה כבר כלו כל הקיצין, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה, וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה ומיד הן נגאלין".

